

eller for arealer uden for bygningsvedtægternes byggeområder, medmindre ministeren har tilrådt, at en sådan lokalplan tilvejebringes uden hans godkendelse, og dels lokalplaner for „rene“ bolig-, erhvervs- eller sommerhusområder, som er fastlagt i bygningsvedtægt, for så vidt kommunalbestyrelsen ønsker at fastsætte større udnyttelsesgrader eller bygningshøjder end foreskrevet i bygningsvedtægten.

Den i § 21 foreslåede overgangsordning kan ikke tillægges gyldighed for Københavns kommune på grund af det forskelligartede lovgrundlag, der findes for København og det øvrige land. Det er hensigten inden genfremsættelsen af nærværende lovforslag at optage forhandling med Københavns kommune om tilvejebringelsen af en overgangsordning for København med samme sigte som udtrykt i lovforslagets § 21.

Den foreslåede hovedregel er imidlertid den i § 22, stk. 1, anførte, at kommunalbestyrelsen selv — ved en fornyet behandling af det offentliggjorte forslag til lokalplan — kan vedtage planen endeligt, uden at miljøministerens godkendelse er nødvendig.

Efter den gældende ordning med hensyn til bygningsvedtægter kan kommunalbestyrelsen umiddelbart efter udløbet af indsigelsesfristen fremsende vedtægtsforslaget til miljøministeren til stadfæstelse, idet det efter byggelovens § 16, stk. 3, blot kræves, at eventuelle indsigelser og ændringsforslag skal medfølge forslaget. For så vidt angår byplanvedtægter forudsætter byplanlovens § 7, stk. 2, at kommunalbestyrelsen — hvis der er fremkommet indsigelser og ændringsforslag til et fremlagt forslag — undergiver forslaget en fornyet behandling og tager stilling til de fremkomne indsigelser m. v.; de indsigelser og ændringsforslag, der ikke bliver taget til følge af kommunalbestyrelsen, skal medfølge vedtægtsforslaget, når dette indsendes til miljøministeren til godkendelse.

Efter lovforslagets § 22, stk. 1, må kommunalbestyrelsens fornyede behandling af lokalplanforslaget til endelig vedtagelse naturligvis afvente udløbet af indsigelsesfristen. For at sikre en vurdering af fremkomne indsigelser eller ændringsforslag indeholder stk. 1 imidlertid tillige den regel, at der, hvis indsigelser eller ændringsforslag er fremsat rettidigt, skal gå mindst en måned fra udløbet af indsigelsesfristen, før kommunalbestyrelsen kan vedtage planen endeligt. Ved denne behandling må kommunalbestyrelsen tage stilling til indsigelserne og ændringsforslagene. Indsigelser m. v., der er fremkommet efter indsigelsesfristens udløb, kan dog ikke kræves behandlet.

De foreslåede bestemmelser i stk. 2 indebærer, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med den endelige vedtagelse af forslaget kan ændre planen som følge af fremkomne indsigelser m. v., medmindre ændringerne fører til, at forslaget helt skifter karakter. Bliver der f. eks. tale om en helt anden anvendelse eller om væsentlige indskrænkninger i anvendelsen m. v. af de ejendomme, forslaget omfatter, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt under den i stk. 1 omhandlede fornyede behandling, men det ændrede forslag må påny offentliggøres efter reglerne i §§ 17 og 18. Det samme gælder, hvis kommunalbestyrelsen ønsker at ændre forslaget, uden at dette er en følge af fremkomne indsigelser m. v.

Til § 23.

Den foreslåede bestemmelse pålægger amtsrådet — i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet — en pligt til at påse, at et forslag til lokalplan er i overensstemmelse med den overordnede planlægning, der har fundet udtryk i en godkendt dispositionsplan eller i regionplanlægningen. Skønner amtsrådet eller hovedstadsrådet, at der foreligger en uoverensstemmelse, er amtsrådet eller hovedstadsrådet ifølge bestemmelsen tillige forpligtet til at give kommunalbestyrelsen meddelelse herom, inden kommunalbestyrelsen vedtager lokalplanen endeligt. Fristen for amtsrådet/hovedstadsrådet vil således være mindst 3 måneder, jfr. lovforslagets § 20 og § 22, stk. 1.

Udtrykket „godkendt dispositionsplan“ vil ligesom det tilsvarende udtryk i § 14 omfatte ikke alene dispositionsplaner, der er godkendt efter nærværende lov, men også dispositionsplaner, der er godkendt efter de hidtil gældende regler. Udtrykket „regionplanlægningen“ er foreslået anvendt for dermed at give udtryk for, at den overordnede planlægning, der kan motivere amtsrådets eller hovedstadsrådets indgriben, ikke blot er en godkendt regionplan, men også amtsrådets/hovedstadsrådets forberedende regionplanarbejde såvel som eventuelle „landspandirektiver“ i medfør af lands- og regionplanlovens § 4.

Amtsrådet eller hovedstadsrådet bliver ved den foreslåede bestemmelse alene forpligtet til at foretage en bedømmelse af lokalplanforslaget i relation til den nævnte overordnede planlægning. Bestemmelsen pålægger ikke amtsrådet/hovedstadsrådet en pligt til at bedømme forslaget i andre relationer, f. eks. på baggrund af amtskommunal sektorplanlægning, der ikke har fundet udtryk i regionplanlægningen. Selv om amtsrådet/hovedstadsrådet ud fra sådanne hensyn måtte nære betænkelighed ved et foreliggende lokalplanforslag, vil amtsrådet/hoved-